

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/12/2020
Identifikačné číslo spisu:	3816010046
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Dana Wänkeová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:3816010046.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci proti obvinenému G. S. pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a iné na neverejnom zasadnutí konanom 31. marca 2020 v Bratislave o dovolaní obvineného G. S. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza z 18. marca 2016, sp. zn. 3T/12/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. a) Trestného poriadku dovolanie obvineného G. S. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Prievidza (ďalej len „okresný súd“) podľa § 334 ods. 4 Trestného poriadku schválil dohodu o vine a treste, ktorú 28. januára 2016 uzavrel prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza s obvineným G. S., a potvrdil to rozsudkom z 18. marca 2016, sp. zn. 3T/60/2016. Obvineného uznal vinným zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v tomto rozsudku.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 323 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri roky, ktorého výkon podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 51 ods. 1 Trestného zákona podmienčne odložil na skúšobnú dobu tri roky. Zároveň podľa § 51 ods. 3 písm. g) Trestného zákona mu uložil probačný dohľad nariadil mu podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu v čase plynutia skúšobnej doby. Podľa § 61 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l) a § 37 písm. h) Trestného zákona mu okresný súd uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu štyri roky.

Proti uvedenému rozsudku podal 16. januára 2020 obvinený G. S. prostredníctvom obhajcu JUDr. Jaroslava Hujíka dovolanie a to z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Podľa

jeho názoru je rozhodnutie nezákonné, v súvislosti s jeho vydaním bola porušená právna záruka obvineného na spravodlivý súdny proces a teda zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu. V odôvodnení tohto mimoriadneho opravného prostriedku obvinený ďalej uviedol, že neboli splnené zákonné podmienky na uzavretie dohody o vine a treste medzi obvineným a prokurátorom, ktorou podmienkou je podľa § 231 ods. 1 Trestného poriadku. Obvinený v prípravnom konaní poprel spáchanie skutku útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) ods. 2 písm. c) Trestného zákona a priznal len vinu zo spáchania prečinov, z ktorých bol obvinený. Dodávajúc, že ani v jednom procesnom úkone do skončenia vyšetrovania vinu z uvedeného zločinu nepriznal. Obvinený má za to, že sa ani nemohol účinne vzdať svojho zákonného práva na verejný súdny proces, keďže nemohla byť podľa Trestného poriadku uzavretá dohoda o vine a treste bez jeho priznania viny predchádzajúcemu začatiu konania o dohode o vine a treste.

Obvinený zastáva názor, že ak následne okresný súd takúto dohodu o vine a treste schválil napadnutým rozsudkom, bolo rovnako zásadne porušené jeho právo na obhajobu, nakoľko k takej dohode pristúpil neuvedomujúc si svoje procesné postavenie obvineného popierajúceho až do skončenia vyšetrovania a začatia konania o dohode o vine a treste vinu zo zločinu útoku na verejného činiteľa. Podľa obvineného neboli naplnené zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona nakoľko uviedol, že svoje rozrušenie pri zásahu polície vyvolané streľbou na motorové vozidlo nepochybne musel vnímať ako útok na svoj život a svoje inštinktívne konanie bránil sa primeranému takémuto nezákonnému zásahu, nemožno podľa neho považovať za úmyselný útok na verejného činiteľa.

V záverečnej časti svojho podania obvinený uviedol, že okresný súd neodmietnutím návrhu dohody o vine a treste podľa § 331 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku pre zásadné porušenie jeho práva na obhajobu a závažné porušenie procesných predpisov postupoval v rozpore s vyššie uvedenými ustanoveniami Trestného zákona. Uvedeným procesným postupom bolo podľa obvineného taktiež zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, uplatnenie ktorého práva je súčasťou právnych záruk obvineného na spravodlivý súdny proces, ktoré je základným ústavným právom občanov garantované Ústavou Slovenskej republiky ako aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Z dôvodov uvedených obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že napadnutým rozsudkom bol porušený zákon v jeho neprospech, a to v ustanoveniach na porušenie ktorých dovolanie poukazuje a o ktoré sa dovolací dôvod opiera, a aby súčasne zrušil napadnuté rozhodnutie a aby okresnému súdu prikázal vec opätovne prerokovať a rozhodnúť.

K dovolaniu obvineného sa písomným podaním zo 7. februára 2020 vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza (ďalej len „prokurátor“), ktorý uviedol, že po preskúmaní trestného spisu zistil, že rozsudok okresného súdu bol doručený obvinenému 5. apríla 2016, Okresnej prokuratúre Prievidza 23. marca 2016 a obhajcovi 30. marca 2016. Prokurátor poukázal na § 370 ods. 1 Trestného poriadku a uviedol, že obvinený v uvedenej trestnej veci mohol podať dovolanie do 5. apríla 2019. Nakoľko uvedené dovolanie okresnému súdu doručené až 16. januára 2020, bolo podľa prokurátora podané po uplynutí trojročnej lehoty. Z uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd podľa § 382 písm. a) Trestného poriadku odmietol dovolanie ako podané oneskorene.

V stanovisku zo 17. februára 2020 k vyjadreniu prokurátora zo 7. februára 2020 obvinený prostredníctvom obhajcu uviedol, že na obsahu svojho dovolania zotrváva, ktoré ani vzhľadom k vyjadreniu prokurátora nedopĺňa o žiadne nové skutočnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané oneskorene.

Podľa § 370 ods. 1 Trestného poriadku ak sa dovolanie podáva v neprospech obvineného, možno ho

podať do šiestich mesiacov od doručenia rozhodnutia súdu prokurátorovi. Ak sa dovolanie podáva v prospech obvineného, možno ho podať do troch rokov od doručenia rozhodnutia obvinenému; ak sa rozhodnutie doručuje obvinenému aj jeho obhajcovi alebo zákonnému zástupcovi, plyní lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr.

Podľa § 63 ods. 4 Trestného poriadku lehota určená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý svojím pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty. Ak chýba tento deň v poslednom mesiaci lehoty, končí sa lehota uplynutím posledného dňa tohto mesiaca.

Ustanovenie § 370 ods. 1 Trestného poriadku upravuje lehotu na podanie dovolania tak, že ak sa podáva dovolanie v prospech obvineného, lehota na jeho podanie je trojročná a začína plynúť od posledného doručenia napadnutého rozhodnutia obvinenému, resp. obhajcovi. Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že obvinenému bol rozsudok okresného súdu doručený 5. apríla 2016 a obhajcovi 30. marca 2016 (č.l. 262 spisu). Vychádzajúc z ustanovenia § 370 ods. 1 druhá veta Trestného poriadku v spojení s § 63 ods. 4 Trestného poriadku, posledným dňom na podanie dovolania v predmetnej trestnej veci teda bol 5. apríl 2019. Dovolanie obvineného však bolo spísané až 15. januára 2020 a okresnému súdu osobne podané 16. januára 2020, t. j. zjavne oneskorene, viac ako deväť mesiacov po uplynutí zákonnej lehoty na jeho podanie.

Nad rámec uvedeného sa žiada k veci uviesť, že aj keby obvinený podal dovolanie v zákonom stanovenej lehote, nebol by osobou oprávnenou na podanie dovolania, keďže dovolanie proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste, môže podať len minister spravodlivosti a to na podnet obvineného alebo na podnet inej osoby [pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod č. pod č. 12/2017].

Z týchto dôvodov najvyšší súd dovolanie obvineného G. S. ako podané oneskorene odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.